

باگرام زندان او ننگوني

له هغه وروسته، چې د ۱۳۹۰ کال په لړم مياشت کې دوديزې لويې جرگې له امريکا سره د ستراتيژيکو همکاريو د تړون لاسليک کولو شرايط وړاندې کړل، نو په دغو شرايطو کې يو يې هم افغان دولت ته د ټولو زندانونو د چارو سپارل شامل وو.

د دوديزې جرگې د شپږ اوبيا مادهبيز پرېکړه لیک په ديارلسمه ماده کې راغلي: (امريکا نه شي کولای د افغانستان د ملي شورا په اړوندو چارو، سياسي جوړښتونو او قضايي چارو کې لاسوهنه وکړي او د افغانستان په خاوره کې جيل (بنديخانه ولري). له دې امله د ټولو امريکايي جيلونو مسووليت، چې د افغانستان په خاوره کې شتون لري، ژر تر ژره دی له ټولو زندانيانو سره د افغانستان حکومت ته وسپارل شي.)

له دغې پرېکړې څخه وروسته افغان حکومت هم له امريکا سره د ستراتيژيک تړون لاسليک کولو شرايط، چې په افغانستان کې د امريکايي زندانونو نشتون او د شپې له لوري د عملياتو درېدل وو وړاندې کړل؛ خو په لومړيو کې امريکا دغه شرايط نه منل، چې بالاخره د افغان حکومت له لوري د زياتو فشارونو له امله د روان ۲۰۱۲ زېږدي کال د مارچ په مياشت کې د ملي دفاع وزير عبدالرحيم وردک او په افغانستان کې د بهرنيو ځواکونو د لوی قوماندان جنرال جان آلن د باگرام د زندان د چارو سپارلو تړون لاسليک کړ، چې له مخې به يې د شپږو مياشتو په اوږدو کې افغان ملي پوځ ته د دغه زندان چارې سپارل کيږي.

اوس مهال د ولسمشر حامد کرزي له لوري د باگرام زندان د چارو سپارلو لپاره جنرال غلام فاروق بارکزی د مسوول په توگه ټاکل شوی دی. افغان ولسمشر ښاغلي بارکزی ته لارښوونه کړې، چې د بنديانو د بې گناه ثابتيدو په صورت کې دې دوی دې آزاد کړي. خو افغان حکومت ته د باگرام د زندان د چارو سپارلو د تړون په جزياتو کې راغلي، چې د دغه زندان افغان چارواکي بايد د هغو زندانيانو له آزادېدو څخه، چې اوسمهال په دغه زندان کې بنديان دي امريکايان خبر کړي او د امريکايانو شونې مخالفت دې ومني. په جزياتو کې راغلي، افغان لوري ژمنه کړې، چې امريکايانو ته به اجازه ورکوي، څو له زندانيانو څخه ليدنه وکړي.

څه موده وړاندې د باگرام زندان او د دغه زندان شرايطو په اړه د سره صليب نړۍ والي کميټې يو رپوټ خپور کړ. په دغه رپوټ کې له بنديانو سره د ناوړه کړنو خبر ورکړل شوی وو. په رپوټ کې همدا راز د بنديانو د شمير زياتوالي، د دوی د بدو حالاتو، د افرادو بندي کولو لپاره د کره معلوماتو نشتون، په نامناسبو کې خونو کې د بنديانو ساتل کيدل راغلي وو. سره صليب په خپل رپوټ کې ويلي وو، چې حتی ځينې بنديان له تورنو او مدافع وکیل پرته له پنځو کلونو را په دېخوا په باگرام زندان کې بنديان دي.

همدا راز د حکومت له لوري د تير ۱۳۹۰ کال د مرغومي په مياشت کې د باگرام زندان حالاتو څيړلو په موخه د حقوقي کميټې په رپوټ کې راغلي وو، چې د باگرام زندان ۲۷۰۰ تنه بنديان د محاکمې له ځنډېدو، له مدافع وکیلانو سره د خبرو اترو د مخنيوي خبر ورکړی او ويلي يې دي، چې د دغو زندانيانو ډېری شمير د خپل نيولو په جرم هم خبر نه دي او ډېری کسان يې وهل کيږي او حتی مقدساتو ته يې سپکاوی کيږي.

افغان حکومت غواړي، له يوه لوري د ستراتيژيک تړون لاسليک کولو لپاره د دوديزې لويې جرگې پرېکړې په پام کې ونيسي، څو د ملت تر فشار لاندې را نه شي او له بل لوري د باگرام زندان د چارو په تر لاسه کولو سره له وسله والو طالبانو سره د خبرو اترو مشري وکړي.

له کله، چې وسله والو طالبانو له امريکا سره خبرې اترې پيل کړې او افغان حکومت ته يې شا کړه، نو د حامد کرزي اداره د دې په لټه کې شوه، څو د يوه امتياز په توگه داسې څه تر لاسه کړي، چې د وسله والو طالبانو پام ځان ته را جلب کړي له همدې امله يې خپل ټول پام د هغو زندانو چارو تر لاسه کولو ته واړاوه، چې د بهرنيو په ځانگړي توگه د امريکا

تر کنترول لاندې دي، چې په دغه چاره کې تر یوه بریده بریالی هم وو؛ خو تر دې مهاله نه توانیدلی، خو د وسله والو طالبانو پام ځان ته واړوي.

د ولسمشر لارښوونو ته، چې ښاغلي بارکزي ته کړي او هغه دا، چې بې گناه بندیان خوشي کړي او له بل لوري د ملي دفاع وزیر او په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو د لوی قوماندان د لاس لیک شوي تړون جزیاتو ته په کتو سره لیدل کېږي، چې د دغو لارښوونو او د تړون جزیاتو ترمنځ اختلاف شتون لري. په تړون کې راغلي، چې د دغه زندان افغان چارواکي باید د هغو زندانیانو له آزادېدو څخه، چې اوسمهال په دغه زندان کې بندیان دي امریکایان دي خیر کړي او د امریکایانو شونې مخالفت دي ومنی. دغو ټکو ته په پام سره د زندان چارې به له افغان حکومت سره وي؛ خو د بندیانو خوشي کیدل به د امریکایانو په لاس کې وي.

که چېرې افغان دولت و توانیږي، چې تر راتلونکو شپږو میاشتو د دغه زندان چارې تر لاسه کړي، نو باید له یوه لوري د بندیانو د وضعیت په ښه کیدو کې جدي پاملرنه وکړي او له بل لوري باید له امریکا سره دا سپینه کړي، چې د زندانیانو د خوشي کیدو واک دې هم افغان دولت ته وسپارل شي، خو وکولای شي په واقعي توګه ملي حاکمیت ټینګ او د ولس غوښتنو ته یې ځواب ویلی وي.

پای